

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1434/2026
18.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., по заменичком пуномоћју Небојше Матијашевића, адвоката из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Сектор за ванредне ситуације Београд, Одељење за ванредне ситуације Ужице – Ватрогасно спасилачко одељење у Пожеги, кога заступа Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2918/19 од 25.10.2019. године, у седници одржаној 18.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2918/19 од 25.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П1 288/2018 од 23.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу за период од 01.03.2015. године до 28.02.2018. године исплати на име неисплаћеног додатка на плату по основу прековременог рада укупан износ од 32.060,05 динара, све у појединачним месечним износима са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке. Тачком 2. изреке истог става обавезана је тужена да тужиоцу на основу неисплаћеног додатка на плату за рад ноћу за период од 01.03.2015. године до 28.02.2018. године, исплати укупан износ од 1.619,61 динара све у појединачним месечним износима, са са одређеном законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке пресуде. Тачком 3. истог става изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату по основу рада на дан државних и верских празника који су нерадни дани за период од 01.03.2015. године до 28.02.2018. године исплати укупан износ од 1.896,72 динара, све у појединачним месечним износима са законском затезном каматом на начин ближе одређеним овим ставом изреке пресуде. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату по основу приправности за период од 01.03.2015. године до 28.02.2018. године исплати укупан износ од 2.502,21 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом на начин ближе одређеним овим ставом изреке пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио

да се обавезе тужени да му по основу неисплаћеног додатка на плату за рад ноћу исплати за месец јануар 2018. године, износ од 37,97 динара, са каматом почев од 01.03.2015. године до исплате, а за месец фебруар износ од 40,18 динара са каматом почев од 01.04.2015. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му по основу рада на дане државних и верских празника који су нерадни дани, исплати за месец јануар 2015. године износ од 44.000,31 динара са каматом почев од 01.03.2015. године до исплате и за месец фебруар износ од 48,56 динара са каматом почев од 01.04.2015.године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева за месец јануар 2015. године износ од 21,97 динара са каматом почев од 01.03.2015. године до исплате и за месец фебруар износ од 18,07 динара са каматом почев од 01.04.2015.године до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на исплаћеног додатка на плату по основу сменског рада за период јануар 2018.године закључно са фебруаром 2018.године исплати појединачне месечне износе, све са припадјућом законском затезном каматом на сваки појединачни износ од доспећа до исплате, на начин ближе одређеним овим ставом изреке пресуде. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 44.335,49 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2918/19 од 25.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог тачка 1. и 2. изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му за период од 01.03.2015.године до 28.02.2018.године исплати на име прековременог рада износ од 32.506,00 динара и на име државних и верских празника који су нерадни дани износ од 1.896,70 динара све у појединачним месечним износима са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим делом става изреке пресуде и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог тачке 2. изреке и у ставу седмом изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснаже пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно

заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6.) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30.).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“ број 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

У конкретном случају, ревизију тужене је потписало лице ББ- самостални саветник које нема својство заменика државног правобраниоца, па је иста недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић